कः प्रह्मा १२ "नपातो कर चक्य मा । नपात् यलनः देति सि । तेन स्वादो नपान् नपानौ द्रत्यादि क्षण् । न पातयित पाति—क्षिप् । श्र्यपातको च व्यस्य नपात् नपातौ नपातः द्रित भेदः । तन् नपात् तनू रच्चकः । श्रुले व्यपत्ये निकः। तस्य प्रचामनरकिनरा-सकत्वेन पातनाभाव हेति वात् तवात्वम् । "मनोर्नपातो व्यपसे द्रवित्ये कः शहः । ह "मनोः नपातः प्रलाः" माधवः "स्विषेषां नपाद ह वोतायं यन्नमानः" यज् । श्रीहः "के स्वीषां नपाद ह वोतायं यन्नमानः" यज् । श्रीहः "के स्वीषां नपाद ह वोतायं वन्नमानः" यज् ।

निपात प्रश्नासि पातो यह । देवयाने पथि ''स्वितिसि निपातं विक्रमणं च विष्णोः'' यज्ञुः १८ । ५६ ''नेनेडिं विष्णुः तस्य विष्णोः व्यापनशीनस्य यज्ञस्य "यज्ञो नै वि-ष्णु रिति" स्तरेः तस्य नपातं विक्रमणं च स्वविद्धा नेद्रि । नास्ति पातो यह स नपातो देवयानपथः यह्न गतानां पातो नास्ति, विविधं क्रमणं गमनागमनं यह स विक्रमणः पित्यानपथः यह गतानां प्रभौगान्ते पतनम् । यज्ञस-म्बन्धिनौ देवयानपित्यानौ पत्थामौ वेत्सीत्यर्षः" वेददीः

नपुंसक प्रश्न न स्तीपं सी नभ्या जिल्ला दिपा॰ स्तीपं-स्योः प्रंसक भावः नि॰ नद्यः प्रकृतिभावच । क्षीवे क्षीव-यब्दे ११८५ ए॰ दश्यस् । "नप्रंसको भवतीति" नहा-भाषप्रयोगात् चस्य प्रंस्तक पि । विकृत्य यब्द्गत॰ स्वे प्रियन्ते वे तक्षवकारस्त स्ति से दारोपात् तदेनत् यब्दा धरिको स्वाभिः समर्थितं यथा

''विक्रत्यत्व प्राक्षतगुणगतावस्थातमभेषणं एव तिह्योषय
प्रंनपुंसकत्वादिः । तथा हि सर्वेषां विश्वणप्रकृतिकार्यतथा यव्दानामिष तथात्वेन गुणगतियोषाच्छव्देषु वियेष इति कत्यप्रते । स च विश्वेषः यास्ते इत्यमध्यधाय।
विक्रतसत्वादीनां तत्व्यकृषेणावस्थानात् नपुंसकत्वं, सत्वव्याधिक्ये प्रंस्तम्, रच चाधिक्ये स्तीत्विमिति । एवञ्च
विक्रस्य यव्द्धमत्ते अपि यव्देन सन्दार्थभेदारोपात् चस्ति वाधके चर्चेअपि याचात् तत्पारतन्त्वयेच वा सर्वत्र
तस्य विशेषचत्वम् धाद्यवेषे गव्दभानस्थेष्टताञ्च यव्दस्य
नामार्थनावत् तक्षतिवद्वस्थापि नामार्थतेचित्वात् ''न
नोअस्ति प्रत्ययोक्षेके यः गव्दानगमादतं इति प्रय्यक्तिः
'गव्दोअषि यदि भेदेन विवचा व्यासदा तथा । नोचेत्
भोताहिभः विद्रोअपयावर्यअभावतं इति प्रयक्ति च
यव्दानां तद्यैतायगतः । तथा प्रातिपदिकार्यः । चभेदिवद्यायां त स्रोतादिभिरेष विद्वः ज्ञातः सन् चर्ये

प्रकारतया भासते दति तद्धः। युक्तञ्चीतत् प्रं विकः मन्द्र इति व्यवज्ञारात् ''खमोनेपुंचकादिति'' पा॰ चूने शक्त स्वीत नपुं सकाववापदेशात दारानित्यादी पुंस्वान्यवा-धाच विद्यस्य ग्रद्धभीतम्मारीते विद्यानन्यापत्ते व्य-वहारस्विनिर्देशास्त्रत्वापत्ते य। तथा वर्षभेदाक्बद्दभे-दवव जिङ्गभेदादिष चब्दभेद इति कल्पाते प्रायुक्तधर्भ-विशेषक्पभेदकवड्ठावात । उन्नसु भाष्ये "एकार्थे शब्दा-न्यतारहर् विद्वान्यत्विमिति । एवन्त तटादिश्रन्दानामः नेक जिल्लास्थाव हारः समानाप्य निका नैव । बस्ततस्ते पां भिद्मानामेव भिद्मि जुल्लिमिन दिक । अधेक्पन पुष-कस्मोत्मती कारणं मा॰ति॰ उक्तं यथा 'विन्द् रेको विशेदु गर्भसभयाता क्रमाटसी। रजोऽधिकी भवेदारी भवेदे-तोऽधिकः प्रमान । अभयोः समतायां तु नपुंसकमिति स्टतस्"। "सुडनपु सक्य" पा॰ "नपु सक्वनपु बतेने-त्यादि 'पार् तत प्रंचि 'नेव स्ती न प्रमानेम न चैवायं नपुंसकः" श्रेताश्च । क्रीवे "न वामनाः कुछकुणा न यञ्चाः नान्वो लडः स्ती न नष्टं सबस्य भा भा भा । पर ।

नपुसस् पुःन पुमान् खार्चे न नपुंचकभावः। क्रीवे "इता-खार्श्चं ज्ञनाथेन नपुंचा वीरमानिना" भागः १।१८।१० नप्तृ नः न पतत्वनेन न+पत—हथ् नप्तृनेष्ट्रित्यादिः पाः निः। श्पीले २दी ज्ञिले च (नाति) क्षेमचः। "पुले ख को कान् जयित पौले खानन्त्यमञ्जते" इति 'दी ज्ञिलोऽपि द्यस-ले नं चन्तारयित पौलवव् मन्त्रीच तयोः छद्वारकत्वात् नप्तृत्वम्। ''यदि नाक्तानि पुले घुन चेत् पुले घुनप्तृषु। नत्वेव त क्रतोऽधर्मः कर्नुभविति निष्कावः" मसः। श्काचाप्त्रयोः कन्यायां स्ती स्वमरः डोप्।

नप्ता स्तो नप्तु-संज्ञायां कन्। विष्किरे पुक्कारकारि-चीति प्रसिद्धे पिक्तभेदे ''बायतित्तिरिकपिञ्च बक्तीरिव-त्तिकावक्त कनप्तृकायातीक'' इत्याद्युपक्रमे विष्किरा स्वयः शीतमध्राः कथाया दोषशमनायं सुञ्चः।

नभ हिंचावां निष्यटः भ्वा चात्र च वक चेट्। नमते चन-सिष्ट नेभे। यभ हिंचे रत्यस्य , योपदेशत्वात् सति-निमित्ते यत्वम् नास्येति भेदः। तत्व धातौ चार्षस्तङ् इत्यसुद्धम् तस्य खनुदात्ते न्वे न चात्मनेपदित्वात्।

नश ति • नभ- हिंबायां पचा • चच् । १ हिंबने २ चाव खे नासि
पु • ग्रन्ट्र • । तस्य छच्चा कीटादिहिंसकत्वात् तथात्वम् ।
श्याकाचे न • नभीकषणन्दे दृष्यम् । हिंसितवर्वनाणिनां
तेनैव गमनात्तस्य तथात्वम् । चाच्चुवमन्वत्तरे ४ छप्तिभेदे